

עמ"י 49346/04 - צבхи קטאמש נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

23 אפריל 2021

עמ"י 49346-04 קטאמש נ' מדינת ישראל

מספר פל"א 347526/2021

לפני כבוד השופט עידו דרייאן-גמליאל
צבхи קטאמש
העורר

נגד
מדינת ישראל
המשיבה

nocchim:

ב"כ העורר - עו"ד ראמי יונס (סנגוריה ציבורית)

ב"כ המשיבה - עו"ד נոיה שטרק

העורר לא הובא

החלטה

לפני עירר שהוגש בדוחיות על החלטתו של בימ"ש השלום בפתח תקווה מפני כב' השופט מנחם מזרחי (סגן נשיאה),
שנייתה היום - בתיק מ"י 23.4.2021-46043-04-21.

ענייןיה של אותה החלטה בחשוד אשר נלכד ולפי החשד עבר עבירות של כניסה לישראל שלא כחוק (شب"ח), פריצה
לרכב בכונה לגנוב וניסיון גניבת רכב. החשוד, הוא העורר, נעצר ביום 21.4.2021 בשעה 13:00 ומעצמו הואר עד
הדין היום בפני כב' השופט מזרחי. כאשר החל הדיון הסתבר כי העורר לא הובא לבימה"ש. הסגנור המלווה טען כי לא
ניתן לקיים דין מוחות בעניינו של העורר, בשל האובאה זה בבית המשפט. עוד הדגיש הסגנור, כי ההסדר שמכוחו ניתן היה
לנהל דין נאות בעניינו של העורר, משלא הובא זה לבית המשפט. עוזי הדרש שמכוחו ניתן היה
כנו ההסדר הרגיל, הקבוע בחוק, שמחייב נוכחות עצורים בדיונים בעניינם.

עמוד 1

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il

ביהמ"ש הנכבד קמא החליט כי אמנים הנורמה השلت על הסיטואציה היא זו הקבועה בסעיף 16 (2) לחוק סדר הדין הפלילי [סמכויות אכיפה - מעצרים], תשי"ו - 1996, לפיו לא דנים בעניינו של עצור אלא בנסיבות, למעט במקרים מיוחדים כגון מצב בריאותו.

באשר ל"Mbps בריאותו", נראה כי ניתן היה להחיל על הסיטואציה דן את החירג המאפשר דיון שלא בנסיבות עצור מחמת בריאותו, אך לצורך כך וודאי שנדרש בסיס רפואי כלשהו, ولو דל. למשל, לו הייתה המשיבה מצגה לי אסמכתא ולפיה העורר מצוי בבדיקה, או שקיים סיכון מוחשי שידבק אחרים, אפשר והיה בכך פתרון למצב שנוצר.

מלול מקום, לא כך הדבר, העורר לא הובא לבית המשפט קמא ואף לא לבית משפט זה, כאשר סיירובו של שב"ס להביאו נועז בחילתה כללית, עליו דיווח קצין שב"ס כלאי אbial אוחנה לבית המשפט נכבד קמא. לדבריו, הוחלט על ידי "הגורמים הבכירים בשירותי בתி הסוהר" על אי הבאתם הפיסית לבית המשפט של עצוריהם שהם תושבי שטחים, כאשר מעצם זו שהינם תושבי שטחים, חזקה עליהם שאינם מחוסנים וכן הם מסכנים אין את אוכלותו האסירים, אין את צוותי שב"ס ואולי גם את המשתתפים האחרים בדיון. משמע, לא נערך כל בדיקה או הערכה פרטנית של העורר, ואין כל אסמכתא רפואי עליה יכול היה קצין שב"ס הנכבד לבסס את דבריו. אם יש צורך לומר, לא נשקללה כנראה האפשרות של מגון העציר ומלוויו, בין אם שאלה כללית ובין אם עניין פרטני (למצער, לא נאמר אחרת לבית המשפט קמא). אdegish, כי במהלך הדיון אמר הסגנור המלמד בהגנותו לביהמ"ש קמא, כי גורם כלשהו אז שהעורר נמצא בבדיקה. מלול מקום, לא הוצאה כל אסמכתא, הטוען וקצין שב"ס לא עמדו מאחורי טענה זו של בידוד, אלא ההפר אמרו, הקצין דיבר על החלטה כללית. גם ביהמ"ש קמא הנכבד בחילתו, לא מצא לנכון להתייחס לאמרה ללא בסיס.

אומר עוד, כי דברים אלו מצוים בסתריה לכואורית לעצם העובדה שבימים האחרונים ואף היום, באולמות אחרים, וגם קודם לדין נשוא העורר דין באולמו של כב' השופט מזרחי, הובאו עצוריהם שהינם תושבי השטחים, ללא שום בעיה או טענה.

אכן, הפסקתו הפתאומית של ההסדר הקודם, לפיו ניתן היה לקיים דין באמצעות VC, גררה קשיים ותקלות. עם זאת, הפסקה זו לא באה בגדר הפתעה, אלא מזה מספר ימים שניתן היה להיערך לקרהתה.

סיירובו של שב"ס להביא את המשיב לדינים, על אף הוראות בית המשפט, מתמיה בלשון המעטה, לנוכח כל האמור לעיל.

לא מצאתי אפוא כל אפשרות שבדין, המצדיקה את המשך מעצרו של העורר, על בסיס החלטה שנייתה שלא בפניו. צדק כב' השופט קמא כאשר ציין ש"בית המשפט אינו יכול לפעול בניגוד לסעיף חוק ברור", אך נפרדות דרכנו כאשר אמר השופט "ועדיין כל מקרה לגופו". חוק הוא חוק, טיבו שהוא נורמה כללית, וכאשר הוא מפורש וברור, אין לעקוף אותו. אך, בוודאי כאשר מדובר על חוק שנועד להבטיח זכויות יסוד העומדות בתשתית שיטتنا המשפטית והמסורת הדמוקרטיות והיהודית עליה צוינו עוד במגילת העצמאות. אפנה גם להוראותו של חוק יסוד: כבוד האדם וחירותו, ואוסף

תמייהה, כאמור לעיל, האם הימנע מהבאת העורר לבית המשפט הייתה האמצעי המידתי המחייב.

עתה, בשעה 17:13, כ - 10 דקות לאחר המועד שבו אמרו היה ביהם"ש להיסגר, כדי לאפשר לעובדים ולמתדיינים לשוב לבתיהם ללא חשש חילול שבת, הודיעה ב"כ המלומדת של המשיבה כי קיבלת הודעה ולפיה העורר נמצא בבדיקה. לא אבודוק עניין זה, אף לא אתר בדיקתו, בשלב כל כך מאוחר, וכאשר ברור שנותן זה לא שימוש בהחלטה של ביהם"ש קמא.

ואוסיף: לא מדובר בעניין תיאורטי בלבד, שיח זכויות המרחק מעל האדמה, שכן ניתן לראות בפרוטוקול הדיון דלמטה גם בדברי הסגנור לעיל, שהקשר בין הסגנור לבין העורר במעצמו היה לקיי, ובוודאי שלא מקיים את התנאים האמיתיים והנחוצים לדיוון ב - VC.

עוד אוסיף, כי על אף חומרת העבירות, מדובר סוף דבר בעבירות רכוש.

כיוון שכן, ומשמעותי כי מדובר בהארכת מעצר שאיננה חוקית, יש לשחרר את העורר. כמובן, גם במצבים כאלה קיימת הסמכות לבית המשפט לקבוע ערובות, להבטחת התיציבותו של העורר לדינום בהליך המעצר ובמשפט עצמו. לנוכח השעה, כאשר עליינו לסיים את הדיון עכשווי, וכדי למנוע תקלות בירוקרטיות, ישמש פרוטוקול זה כזו לשחררו של העורר, אם יעמוד בתנאים הנקבעים להלן:

א. ערבות עצמית הצד ג' של אזרח ישראלי, בסך של 10,000 ₪ כל אחת.

ב. פיקדון בזמןן או ערבות בנקאית בסך של 5,000 ₪.

ג. העורר חייב להתייצב בבית המשפט או בתחנת משטרת לפי זימון בכתב או בעל פה.

לנוכח השעה והמצב שנוצר, ניתנת ארכה לחתימת ערבות הצד ג' ולהפקדת פיקדון עד ליום 25.4.2021 ساعה 12:00.

יפר העורר תנאי שחררוו, "עצר ויובה בפני שופט".

לא יעמוד העורר בתנאי שחררוו, ישאר במעצר ויובה בפני שופט ביום שופט 25.4.2021 ساعה 12:00.

אתਮצת - לאחר חתימת ערבות עצמית, ניתנת ארכה כאמור ליתר הערובות, הפרוטוקול ישמש אסמכתא לשחררו, ווותק החלטה זו יועבר על ידי המזיכרות לשב"ס ללא דוחוי.

ניתנה והודעה היום י"א איר תשפ"א, 23/04/2021 במעמד הנוכחים.

עידו דריאן-גמליאל, שופט

ב"כ המשיבה:

עתה הגיע אליו בטלפון מסמך המעיד על בידוד מטעם שירות בתי הסוהר חתום על ידי מישחו שזהותו לא ברורה.

החלטה משלימה

ההחלטה ניתנה, המסמר המדבר אינו עומד בתנאים מינימליים נדרשים, והחלטתי לעמוד בעינה.

ניתנה והודעה היום י"א איר תשפ"א, 23/04/2021 במעמד הנוכחים.

עידו דריאן-גמליאל, שופט

הוקלד על ידינו להרחלייעז